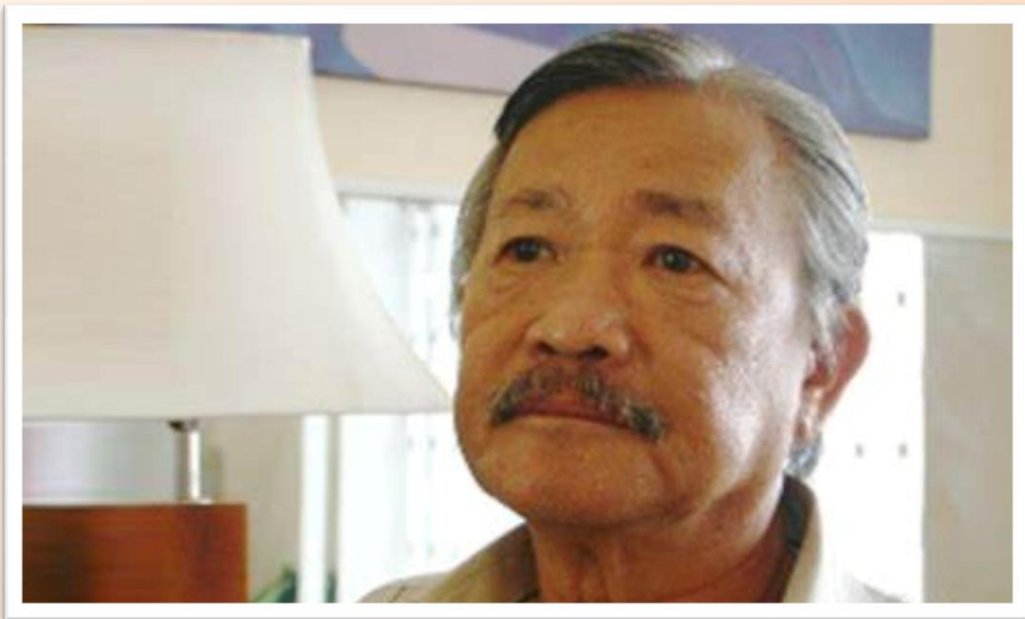

Thơ Muồng Mán Toàn Tập

Muồng Mán (Trần Văn Quảng)

Muồng Mán tên thật là Trần Văn Quảng, sinh ngày 20/5/1947 tại huyện Phú Vang, tỉnh Thừa Thiên Huế, ở tại thành phố Hồ Chí Minh. Lĩnh vực sáng tác: văn, thơ, kịch. Ông là hội viên Hội Nhà văn Việt Nam và Hội Điện ảnh Việt Nam và là cựu phóng viên chiến trường miền nam trước 1975.

Đây là trang danh sách liệt kê tuyển tập các tác phẩm, tập thơ và những bài thơ hay nhất của nhà thơ Muồng Mán, tên thật là Trần Văn Quảng. Thơ ông lãng mạn, nhẹ nhàng và trong sáng, độc giả yêu thích và khen ngợi rất nhiều về những bài của ông như “Qua mấy ngõ hoa” hay “Bông hồng đầu năm”!

Thơ Muờng Mán Toàn Tập

Trong tập này có tất cả 41 bài thơ của thi sĩ Muờng Mán sau:

Tập Tuyển Tập Thơ

- 1- Đồng Khánh Ngày Xưa
- 2- Đi Qua Trăm Đỉnh Mưa Rào
- 3- Bàn Tay
- 4- Bông Cơm Nguội
- 5- Bông Hồng Đầu Năm
- 6- Cảm Ơn Đà Lạt
- 7- Chào Mưa
- 8- Chợt Thấy
- 9- Chiều Đại Nội
- 10- Con Gái
- 11- Dưới Hiên Mùa
- 12- Gừng Và Muối
- 13- Hát Trên Núi
- 14- Hôm Qua
- 15- Hương Sắc Tháng Giêng
- 16- Trời Làm Mưa Ướt Áo O Rồi!
- 17- Khúc Hát Dưới Núi
- 18- Khúc Quỳ Hoa
- 19- Lá Tương Tư
- 20- Lỡ
- 21- Mất Lá
- 22- Một Chút Mưa Thơm
- 23- Mượn
- 24- Ngồi Nghe
- 25- Phút Lặng Thinh
- 26- Qua Đò Cồn Hến
- 27- Qua Mấy Ngõ Hoa

- 28- *Quà Sinh Nhật*
- 29- *Rằng Từ...*
- 30- *Tình Đôi Khi*
- 31- *Tháng Giêng Hát*
- 32- *Tiến Tình*
- 33- *Trái Mơ*
- 34- *Trò Chơi Mùa Thu*
- 35- *Trăng Giao Thừa*
- 36- *Về (I)*
- 37- *Về (II)*
- 38- *Về Bến Xuân Xưa*
- 39- *Với Xuân Hà Nội*
- 40- *Xuân Thường Ngày*
- 41- *Yêu Chàng*

Tập Tuyển Tập Thơ

Đồng Khánh Ngày Xưa

*Răng mà cứ theo tôi hoài rứa
Cái ông ni mới dị chưa tề
Sớm trưa chiều ba bữa đi về
Đưa với đón làm chi không biết*

*Ôi đôi mắt chi mà tha thiết
Đừng có nhìn làm loạn bước tui đi
Lá thư tình ông gửi làm chi
Cha mạ biết rầy la tui chết*

Ông tán tỉnh làm chi không biết
 Tui như ma như quỷ dưới âm ty
 Nói hoài lời hoa mỹ làm chi
 Tui còn nhỏ chuyện tình răng biết được

Tội tui lắm cách cho vài bước
 Đìng đi gần hai bước song đôi
 Xa xa cho kéo bạn tui cười
 Mai vô lớp cả trường dị nghị

Theo chi rứa răng mà không biết dị
 Thôi được rồi đưa lá thư đây
 Mai tan trường đợi ở gốc cây
 Tui sẽ tới trả lời cho biết.

Đi Qua Trăm Đỉnh Mưa Rào (Muồng Mán)

Ngày nắng nhớ đêm sương ngủi
 Xuống biển nhớ núi lên đồi nhớ khe
 Dầm mưa thu nhớ đêm hè
 Ở đông nhớ cội đi về phố đông
 Loay hoay hạt bụi sắc không
 Trở lòng nghe hồng giữa lòng bao la

Quẩn quanh trong cội người ta
 Đôi khi tro trác như là cội cây
 Đôi khi thoát vơi thoát đây
 Phần người phần thú bấy hầy khó phân
 Ôm vai Lan, nhớ môi Vân
 Ăn đường thấy mặn, cắn gừng thấy chua
 Ngỡ thắng rồi bỗng thấy thua
 Cái tôi sắp ngã cho vừa cuộc chơi

Cái tâm vốn chẳng lăm lời
Đôi khi chống đập đỡ vùi suýt tan

Đi qua mặt đất ngổn ngang
Một ta mờ mịt giữa ngàn mùa may
Cảm ơn em đã cho vay
Chút tình muôi mận để ngày nhớ ơn
Để đêm ngát mộng bình thường
Trái tim cỏ úa hóa vườn chiêm bao
Đi qua trăm đỉnh mưa rào
Ơn em ngọn nắng ngọt ngào khuya nay

Bàn Tay (Muồng Mán)

Bàn tay ngón ngắn ngón dài
Ngón nâng tà lụa
Ngón cài tóc mây
Ngón đàn ru trái đất quay
Ngón thủ sợi khói
Ngón cay mắt tình
Ngón nào bùa phép hiển linh
Để anh lỡ nắm không đành
Buông ra

Bông Cơm Ngươi (Muồng Mán)

Hái bông cơm ngươi bên thềm cũ
Nhớ thuở quế trầm chưa mất nhau
Loài hoa anh tặng em ngày ấy
Giờ hết ngươi rồi, bỗng biết đau.

Bông Hồng Đầu Năm (Muồng Mán)

*Mưa chẳng nhảy valse trên đường nữa
Vàng chi lắm thế nắng mai ơi
Hình như có điệu tango mới
Đưa bước em qua ngõ nhà người*

*Đông biếc đã phai ngoài dậu trúc
Tết hồng xác pháo cuối hiên mai
Có chàng nghiêng ngó xuân sau trước
Rồi chợt thấy mình đi theo ai*

*Dòng sông uốn lượn theo chân sáo
Chim lợp vòm me khúc nhạc vui
Đi lễ chùa xa nên em vội
Quên cả giấu duyên trên miệng cười*

*Màu áo hoa ngâu như là sóng
Tóc mơ se mộng với mây trời
Thăm cuốn lòng ai lên tận núi
Chùa xa chuông điểm nhịp sương rơi*

*Lóng ngóng ẩn mình sau hương khói
Vội cành hoa nói hộ trên tay
Sao anh chẳng dám trao thiên hạ
Để hồng ủa rặng chỉ còn gai*

*Bông hồng chưa nhận em đâu biết
Có kẻ khật khùng suốt Tết nay
Trái tim thôi nhảy soul trong ngực
Bởi đã hoá thành bong bóng bay ...*

Cảm Ôn Đà Lạt (Muồng Mán)

Lá bay nghiêng trên dốc
 Mây giăng hai trắng trời
 Núi thổi làn hương biếc
 Xô ngã em vào tôi

Đà Lạt ngọt nhò rét
 Rét cho em đỏ môi
 Đà Lạt anh chết khiếp
 Lạnh cho tim bồi hồi

Sớm qua hồ qua thác
 Chiều vòng quanh lưng đồi
 Đá thổi làn sương biếc
 Rụng tim tôi vào ai

Ngỡ chỉ mượn chút lửa
 Hơ đôi phút mờ coi
 Ngỡ chỉ mượn chút nhớ
 Ai ngỡ rồi...khôn nguôi

Ai ngờ nghiêng cả đất
 Ai ngờ lệch cả trời
 Cảm ơn em Đà Lạt
 Đã muôi tình mặn tôi

Chào Mưa (Muồng Mán)

Chào mưa quen chừng như bỗng lạ
 Bầy sẻ ngoan về dưới hiên nhà
 Tặng em chuỗi hót xanh mùa hạ
 Thơm mơ gần và cả mộng xa

Chào mưa những hàng mi chớp vội
 Rụng rất thâm kỷ niệm ngày qua
 Vẫn còn mảnh gương con giữ lại
 Để dành soi nổi nhớ phôi pha

Chào mưa chiều lang thang quên lối
 Con sáo buồn đứng trú gốc me
 Mơ áo trắng ngày xưa quay lại
 Chắp cánh bay qua phố ngàn hoa

Chào mưa, chào mưa, chào mưa bay
 Qua sông bịn rịn nào ai hay
 Em về một nửa mưa bên ấy
 Buồn tôi chợt nắng phía bên này.

Chợt Thấy (Muồng Mán)

Chợt thấy đôi khi lòng là quán
 Trống tênh dăm ghế bụi mốc cời
 Chờ nhau
 Bếp đã thành tro nguội
 Tay cũng đành
 Mười ngón pha phôi

Chợt thấy đôi khi lòng là sóng
 Cuốn tim bay theo bước chân người
 Ngã bảy ngã ba
 Tình mất bóng
 Ngậm riêng mình nửa mảnh
 Trăng phai

Chợt thấy đôi khi đời quá mệt
Ta rủ ta lên núi rong chơi
Cám ơn em
Đóa quỳ độ lượng
Đã hồn nhiên
Mở cửa đất trời...

(Thơ viết ở Đà Lạt)

Chiều Đại Nội (Mừng Mán)

Chậm bước theo mưa chiều đại nội
Luồn qua cửa phủ ngắm thu phai
Đường xưa khoác áo rêu phong ngủ
Còn thức đâu đây những dấu hài?

Trầm mặc bên hồ bông sứt rụng
Mơ màng công chúa hát nam ai
Phím võ tơ chùng tình dấu muộn
Tạ lòng nhau một thoáng hương bay.

Con Gái (Mừng Mán)

Con gái là chúa ngây thơ
Đã tròn mười bảy cú vò mười ba
Đã bảo rất ghét người ta
Đôi con mắt cú thật thà đong đưa
Đang nắng sớm bỗng mưa trưa
Bao nhiêu thời tiết chẳng vừa màu pha
Để vẽ lúc tươi như hoa
Khi hờn như bão giông và vân vân

Con gái tứ thơ bâng khuâng
 Khiến con trai bước lạc vầng chiêm bao
 Thoáng gặp, muôi ngõ ngọt ngào
 Điệu đàn gừa vội trốn vào lời ca
 Con gái khác với quê nhà
 Sao xa cứ nhớ như là... tha hương

Dưới Hiên Mùa (Muồng Mán)

Gió cuối năm thổi mãi
 Chao nghiêng mấy khoảng trời
 Nửa vầng trăng ở lại
 Tiến đông về xa xôi
 Sương bay qua tay ngóng
 Thơm từng ngón thành thời
 Tựa chiêm bao khe khẽ
 Em đưa mây xuống đời
 Mưa thổi qua vai nhớ
 Khúc sáo ru bồi hồi
 Cho tay em thơm thảo
 Đông hạt tình đây vui
 Con đường xưa rêu lỗ
 Xẻ bóng chiều đôi nơi
 Nay em về nền nã
 Xông hương trầm chờ ai
 Trăng cuối năm giấu mặt
 Cuối đỉnh trời khơi vơi
 Môi hôn ai chợt ấm
 Dưới hiên mùa lúa đôi.

Gừng Và Muối (Muồng Mán)

Thiếu anh. Ờ thiếu người ta
 Thời gian bỗng thoáng như là biển khơi
 Nhưng rồi sắp giữa ta bơi
 Bền không sóng vọng rã rời bờ xa
 Thiếu anh. Chợt nhẹ như là...
 Như tay đủ ngón thành ra tay thừa
 Quần áo hóa rộng chẳng vừa
 Cái ngọt đáng ghét cái chua lạnh lùng
 Chợt hay cái thiếu khôn cùng
 Con đường đã rẽ muôn trùng nhánh xa
 Thôi thì gừng cứ cay và
 Muối mặn vẫn mặn ... hơn là thiếu nhau

Hát Trên Núi (Muồng Mán)

Tay đàn tay chiều muộn rồi
 Nhạc trôi dưới phố nắng ngùi trên cây
 Mắt đàn mắt cay nồng cay
 Sương giăng lưng thấp nhớ đây lên vai
 Môi đàn môi nụ hôn dài
 Rẩy run đôi cánh hoa mai chợt vàng
 Đôi lang thang núi lang thang
 Dắt nhau về thửa hồng hoang hai người
 Tóc đàn tóc bờ rồi bờ
 Trăng trôi qua phố mây rồi rã mây
 Ngủ đi thôi, ngọn cỏ may
 Tim anh hãy tựa những ngày còn xanh
 Ngủ đi thôi con chim oanh
 Giữ ngoan tiếng hát dỗ dành mai sau

Núi cắt rốn, đôi chôn nhau
Đi đâu cũng nhớ quay đầu về non

Hôm Qua (Mùng Mán)

Con bướm bay lạc vào thơ
Câu lục mãi bận nằm mơ sông dài
Câu bát đang bận học bài,
Tóc mai so ngắn so dài với gương
Môi bận ngậm nụ cười hường
Đôi mắt bận nhớ con đường lá me
Chỉ có mỗi mình em nghe,
Gió thu vương cánh bướm về hôm qua
Rủ rê theo cả người ta,
Bâng khuâng trước ngõ hỏi hoa mượn lời
Hương bận cùng trăng rong chơi
Hoa làm thính ngậm môi người làm thính.

Hương Sắc Tháng Giêng (Mùng Mán)

Tháng Giêng gió lộng qua cành biếc
Đánh thức trong vườn bao nụ thơm
Hình như có thoảng hương quỳnh muện
Sóng sánh nghiêng lòng, đôi hạt sương

Phố xá thanh thang mùa lễ hội
Trăm hồng nghìn tía vẽ tranh xuân
Riêng em yếu điệu màu thiên lý
Nón múa cho trời bỗng thêm duyên

Thuyền chở trăng xưa về bến cũ
 Hay mãi rong chơi trăm ngã sông
 Đêm qua có cánh hồng chợt tím
 Lả xuống tim người, vay chút hương

Đầu năm có điều gì rất lạ
 Níu không đành, buông chẳng nỡ buông
 Hình như cứ băng khuâng nhè nhẹ
 Theo bước chân ai về lối quen...

Trời Làm Mưa Ướt Áo O Rồi!

Nì O tê răng mờ đứng đó
 Lớp anh tan buổi học trưa về
 Sáng vàng thu trời mưa nho nhỏ
 Chờ ai răng O nó, mưa tê!

Đôi mắt nhỏ ngẩn ngơ đến tội
 Sợ chi mô lũ bạn anh hiền
 Răng O để gió bay tóc rồi
 Bạn bè mô (mờ) đứng một mình riêng

Cặp cửa O màu xanh lá mạ
 Vở của anh bọc giấy hồng điều
 Răng nhìn anh đỏ hồng đôi má
 Tên chi nì... nói để anh kêu

Tường trường anh có hàng râu tím
 Đẹp chi mô mờ cứ nhìn hoài
 Tà áo O làm chi nên tội
 Răng cứ vò nhăn giữa bàn tay

Bạn bè anh về rồi, O nó!
 Còn ai mô mà phải ngại ngùng
 Trời mưa lớn ôm giùm sách vở
 Anh căng dù hai đứa che chung

O cảm ơn anh làm chi rứa
 Răng không về hai đứa có đôi
 Mà đi giữa mùa thu tiếc nuối
 Trời làm mưa ướt áo O rồi!

Khúc Hát Dưới Núi (Muồng Mán)

Đưa tay hái mấy lá mồngơi
 Bỗng thấy trời tan đất ngậm ngùi
 Soi từng sợi tóc nhìn mây nổi
 Không dung bắt được một niềm vui
 Giữa núi rừng hoang nói với ai
 Nói với cây ư? Cây gãy rồi
 Cười với hoa ư? Hoa nát nhụy
 Thôi đành nói với một mình thôi
 Một mình nói mãi cho mình nghe
 Lời thật thà như thóc lúa, và
 Lời điêu ngoa trót đong đầy lưỡi
 Lời yêu ai chưa hề nói ra
 Giữa rú truông hoang hát với ai
 Hát với trăng ư? Trăng lặn rồi
 Hát với sương ư? Sương vừa rụng
 Yhôi đành chỉ hát một mình thôi
 Một mình hát mãi cho mình nghe
 Khúc hát ngày cha đưa mẹ về

*Có con bướm lượn mềng dâu mới
Rơi phấn thu vàng trong cánh che*

*Giữa bụi bờ hoang biết ru ai
Ru gió ngủ ư? Gió tan rồi
Ru lá ngủ ư? Lá thở dài
Thôi đành ru mình ngủ đi thôi
Tốt mình ru mãi cho mình quên
Ru cho chân cứng với đá mềm
Ru thương đời mỗi trên tay nặng
Một mình ru mãi dỗ mình quên*

Khúc Quỳ Hoa (Muồng Mán)

*Dốc ôm đôi đũa mãi
Khúc xưa xa em từng
Ru hạt sương bé dại
Thành nỗi buồn không dung
Thác ôm đèo nháy mãi
Điệu tango thật khùng*

*Lạc thiên đường thuở nọ
Giờ bơ vơ khôn cùng*

*Ta hồn nhiên như đá
Lăn bên nhau triệu lần
Nhưng vòng lăn hồi hải
Đắm đuối rồi biệt tăm
Bỏ quỳ hoa ở lại
Mộng vàng phai gổĩ chẵn*

*Bỏ quỳ hoa trôi dạt
Theo cánh chuồn lênh đênh*

*Tình giang hồ như gió
Sải cánh đo mệnh mộng
Những đường bay vật vờ
U mê rồi lạc lõng
Một hôm hoa gặp gió
Thấp mằm xuân biếc rừng*

*Một hôm ta trở lại
Lòng ngát xanh muôn trùng.*

(Đà Lạt 2008)

Lá Tương Tư (Muồng Mán)

*Sáng nay anh thấy mộng rất đầy
Mộng về theo những cánh me bay
Bay từ vai quên sang vai nhớ
Xanh cả hồn anh bé có hay?*

*Sáng nay anh thấy hai sao mai
Một trong mắt bé một trên trời
Tim vui anh thốt lên thành tiếng
Chợt thấy tình cười trong miệng ai*

*Sáng nay anh thấy mưa rất dài
Mưa từ quá khứ tới tương lai
Mưa trong cõi vắng anh ngồi đợi
Mưa ngập ngừng chân bé cõi ngoài*

Sáng nay anh thấy một cánh diều
Mang tiếng cười ai vút lên cao
Anh vội xếp lòng thành đôi cánh
Ước được làm chim để bay theo

Sáng nay anh thấy một trời hương
Hương dâng lút lội cả tâm hồn
Ô hay! mắt bé là thuyền giấy
Vừa chở Thu về đậu bến thương

Treo trong mắt bé một vầng trăng
Sáng từ mùng một đến đêm rằm
Soi đường tình ái cho anh tới
Dẫn lối cho hoa tìm đến ong

Quàng lên vai bé một giòng sông
Mênh mông non nước thuở tang bồng
Sông ru tóc ngủ sâu xa ngái
Sông chở phù sa ươm mắt trong

Vẽ lên trán bé những ngày mưa
Khăn quàng áo lụa dài rất thơ
Đôi bàn tay yếu như lá cỏ
Lụa xuống lòng anh lửa bốn mùa

Gắn trên môi bé một mặt trời
Đỏ chòm miệng chín tuổi đôi mươi
Cùng băng khuâng nhớ năm mười bảy
Và nụ hôn tròn thơm ô mai

Thổi vào lòng bé một tiếng đàn
Anh nghe chầm chậm bước Xuân sang

Những đường tơ nồn rung như nắng
Thứ nắng không màu nhưng rất hung

Lăn vào hồn bé một cỗ xe
Hai con ngựa trắng bước trong mê
Nhạc vàng khua rộn đôi vòng ngọc
Nhủ bé rằng anh sẽ trở về.

Lỡ (Muồng Mán)

Phải chi ta đừng lớn khôn
Tâm hồn cứ mãi trẻ con không già
Đi rong trong cõi người ta
Trái tim chỉ biết ... hát và yêu thương

Phải chi trái đất hình vuông
Quanh năm đừng có tai ương dập vùi
Sớm hôm, chỉ một tiếng cười
Quay vòng nhật nguyệt giữa đời thông dong

Muộn rồi, ta lỡ lớn khôn
Và trái đất cũng lỡ ... tròn từ lâu
Hạnh phúc mình lỡ cho nhau
Cái vui xẻ nửa, cái sầu chia đôi

Vốn lời chung một cuộc chơi
Bi hài lắm bạn khóc cười được thua
Ngủ đi em, giống trẻ thơ
Quên bao cay đắng chát chua đã từng

Mơ đi, mộng thật phiêu bồng
Lang thang trên tận cõi hồng trên mây

Sớm mai tiếp tục tỉnh say
 Thuỷ chung với mặt đất này ...
 ... và anh!

Mắt Lá (Mừng Mán)

Hình như có mùa đông rất vội
 Theo áo em về mấy bữa nay
 Giòng sông xanh quá đôi bờ sóng
 Ta bỗng nghe lòng chớm theo may

Hình như có đôi mắt đi lạc
 Len nhẹ vào tim một thoáng cay
 Tình như là bụi hư không ấy
 Phủi mãi, mà sao nhớ vẫn đây

Hình như người ấy không đi lẻ
 Có bạn lâu rồi ta đâu hay
 Chiều nay qua phố nghe chim kẻ
 Mới biết lòng không nhẹ hơn mây

Chục tách café trong quán đợi
 Chẳng đắng bằng một thoáng mong ai
 Chiều băng khuâng rưng đôi bờ lá
 Ngỡ mắt người đứng lúng liếng bay

Một Chút Mưa Thơm (Mừng Mán)

Mưa thân ái trên tay
 Tay mới rời trong tóc

Tóc nhớ ai mọc dài
Mắt nhớ ai muốn khóc

Tay của em
tóc của em, và
mắt của em
Của mưa của mưa, ừ
của mưa
Tay em tay mưa
tóc em tóc mưa
mắt em mắt mưa...

Muốn (Muồng Mán)

Muốn đêm một tiếng đàn trầm
Muốn sông vài cánh sóng ngầm vu vơ

Đưa em đi bẻ bông mơ
Gió lay bông rụng trắng bờ chiêm bao

Muốn về chút nắng hanh hao
Muốn thu đôi hạt mưa rào lạnh căm
Đưa em thấy hội trăng rằm
Mưa xô trắng rụng mù tằm nẻo về

Muốn chim hát hộ câu thề
Muốn sương lọt hộ bốn bề quạnh hiu
Ru em điệu lý chiều chiều
Chiều phai còn mỗi liêu xiêu cánh cò

Muốn buồn con nhện giăng tơ
Muốn vui búp nụ đợi chờ khai hoa

Đưa em qua mấy ngã ba
Qua dăm ngã bảy và qua... nhà người

Sáo sang sông dạo tháng mười
Bữa nay cuối chạp mượn trời chút mây
Mượn giao thừa thoáng rượu cay
Đưa em hái lộc sum vầy trong... mơ

Ngồi Nghe (Muồng Mán)

Ngồi nghe nắng bên sông tan vỡ
Tụng rất thâm, kinh tiễn ngày đi
Dăm chiếc lá dùng dăng không nở
Buông trôi đời xuống mặt sóng kia

Ngồi nghe nước qua cầu lặng lẽ
Bèo nghĩ gì trên nhánh phân ly
Em ngàn năm vẫn là bến lạ
Thuyền ta trôi chưa đến, bởi vì...

Ngồi nghe gió đi rong qua chợ
Âm ỉ rao mua bán tình si
Ta lục những ngăn tình xưa cũ
Chợt ngẩn ngơ thấy chẳng còn gì

Ngồi nghe phố vội vàng khép cửa
Bao rượu tình tràn rót chén khuya
Ta khờ khạo giao tim em giữ
Rượu đêm này hồ để ai chia.

Phút Lặng Thinh (Muồng Mán)

Cái hôm ta phải lòng nhau
 Mặt trời trên nhánh me cao trộm nhìn
 Trái đất như bông đứng im
 Không gian như chợt xanh hơn mọi ngày
 Tuyết vời là chiếc lá bay
 Như chim sẽ đậu xuống tay em hiền
 Tuyết vời bốn hướng chao nghiêng
 Dồn hết nắng gió về riêng phía mình
 Tuyết vời cái phút lặng thinh
 Nói hơn chán vạ lời tình huyền thiên

Qua Đò Cồn Hến (Muồng Mán)

Sóng vẫn vỗ và đò vẫn trôi
 Riêng vầng trăng ai đã chia đôi
 Nửa mảnh theo em về bến khác
 Hay mãi tương tư tận cuối trời?

1991

Qua Mấy Ngõ Hoa (Muồng Mán)

Chim vỗ cánh nắng phai rồi đó
 Về đi thôi O nó... chiều rồi
 Ngó làm chi mây trắng xa xôi
 Mắt buồn quá chao ơi là tội!

Tay nhớ ai mà tay bơi rồi
 Áo thương ai lỏng lộng đôi tà

Đường về nhà qua mấy ngõ hoa
Chớ có liếc mắt nhìn ong bướm

Có chi mô mà chân luống cuống
Cứ tà tà ta bước song đôi
Đi một mình tim sẽ mờ cô
Tóc sẽ lệch đường ngôi không đẹp

Để tóc rối cần chi phải kẹp
Nắng sẽ chia nghìn sợi tơ huyền
Buộc hồn O vào những cánh chim
Bay lên đỉnh hồn anh ngủ đậu

Cứ mím môi rứa là rất xấu
O cười tươi duyên dáng vô cùng
Cho anh nhìn những hạt răng xinh
Anh sẽ đổi ngàn ngày thơ dại

Mi khẽ chớp nghĩa là sắp háy
Háy nguýt đi giận dỗi càng vui
Gót chân đưa bước mộng bồi hồi
Anh chợt thấy trần gian quá chật

Không ngó anh răng nhìn xuống đất
Đất có chi đẹp để mô nờ
Theo nhau từ hôm nó hôm tê
Anh hỏi mãi răng O không nói?

Tình im lặng tình cao vời vợi
Hay nói ra sợ đế giun cười
Sợ phở ghen đổ lá me rơi
Sợ chân bước sai hồi tim nhịp

Cứ khoan thai rồi ra cũng kịp
Vạn mùa Xuân chờ đón chung quanh
Vạn buổi chiều anh vẫn lang thang
Vẫn theo O giờ về tan học

Từ bốn cửa Đông Tây Nam Bắc
Đến bốn mùa Xuân Hạ Thu Đông
Theo nhau về như sáo sang sông
Như chuồn chuồn có đôi có cặp

Chim chìa vôi chuyền cànht múa hát
Trên hư không ve cưới mùa Hè
O có nghe suốt dọc đường về
Sỏi đá gọi tên người yêu dấu

Hoa tâm xuân tím hoang bờ dậu
Lòng anh buồn chi lạ rứa thê
Nón nghiêng vành nắng chêt đê mê
Anh mê sáng theo chiều tắt chập

Chiều đang say vì tình vừa ngấm
Hai hàng cây thương nhớ mặt trời
Chiều ni về O nhớ thương ai?
Chiều ni về chắc anh nhuộm bệnh

Thuyền xuôi giòng, ngấn ngo những bến
Anh như là phố đứng trông mưa
Anh như là quế nhớ trầm xưa
Sợ một mai O qua mất bóng

Một mai rồi tháng năm sẽ lớn
O nguôi quên những sáng trời hồng

O sẽ quên có một người mong
 Một kẻ đứng dọc đường trông đợi

Còn nhớ chi ngôi trường con gái
 Lớp học sâu khung cửa giờ chơi
 Cặp sách quăng đâu đó mất rồi
 Vì O bận tay bông, tay bẻ

Chuyện hôm ni sẽ thành chuyện kể
 Những lúc chiều đem nắng sang sông
 O băng khuâng nhè nhẹ hỏi lòng
 Mình nhớ ai mà buồn chi lạ!

Chim vỗ cánh nắng phai rồi đó
 Về đi thôi O nó chiều rồi
 Ngó làm chi mây trắng xa xôi
 Mắt buồn quá chao ơi là tội!

Quà Sinh Nhật (Muồng Mán)

Tặng em đôi phiến mây vàng
 Để che lúc nắng để quàng lúc mưa
 Tặng em dăm hũ yaourt
 Ướp thêm cho giọng chanh chua càng bùi
 Tặng em câu vọng cổ mùi
 Giữa chềng lặc giọng thành lời du ca

Tặng em nụ hồng hôm qua
 Sáng nay nở ngát hương hoa xuân thì
 Tặng em riêng một lối đi
 Quanh năm rợp bóng cây si anh trông

Tặng em một chiếc cầu vồng
Nối mơ xa với mộng gần đón đưa

Tặng em những sớm mai trưa
Dần lòng ngân tiếng cú vờ không vui
Tặng em khoe mắt bồi hồi
Ai yêu muốn đại cả người, làm ngo
Tặng em thoáng nhớ băng quơ
Sớm hôm vô sóng tìm bờ bến ại

Tặng em miếng gừng chia hai
Hạt muôi xẻ nửa, đêm dài chia đôi
Tặng nguyên trái tim mờ côi
Bơ vơ từ thuở đứng ngồi không yên
Chỉ xin đôi lúm đông tiên
Và bàn tay nắm xuống thuyền sang sông.

Rằng Từ... (Mừng Mán)

Rằng từ tóc bỗng là mây
Người vui chân bước xuống ngày đào hoa
Môi vừa chớm nụ kiêu sa
Lòng thu tím lục hoá ra xuân hồng
Đi về với mộng thông dong
Chẳng hay bão cuốn ngang lòng giêng hai

Rằng từ khoác bụi trên vai
Năm chưa đủ rộng tháng dài đã trôi
Người đi tìm lá ngậm ngùi
Ta về đốt lửa hong lời gió mưa

Rằng từ lá ngọn tóc tơ
 Rong rêu chột tím bến bờ ai qua
 Thuyền nằm nhớ bến nào xa
 Chẳng hay thu đợi vốn là xuân mong
 Người đi tìm lá sắc không
 Ta về thấp ngọn đèn chong. Ta về...

Tình Đôi Khi (Muờng Mán)

Tình đôi khi là muối
 Chắt lọc từ tháng năm
 Qua sông dài biển rộng
 Còn nguyên vị ngọt đậm

Tình đôi khi là ngọc
 sáng hơn cả trăng rằm
 Rồi không dung chột mất
 Hóa nghìn trùng xa xăm

Tình đôi khi là đạn
 Bắn vỡ lòng giá băng
 Khiến trái tim câm điếc
 Biết cười và nói năng

Tình đôi khi là tội
 lạnh thẳm trên gôi chẵn
 Không ai ngoài chiếc bóng
 Đỗ dành ta ăn năn

Tình đôi khi thoáng chốc
 Mà ngậm ngùi trăm năm

*Em đã từng đâu đó
Anh mãi còn long đong*

Tháng Giêng Hát (Mừng Mán)

*Tháng Giêng hiền như cỏ
Và tóc mềm như mây
Tóc bay qua bến lạ
Sông thương ai, sông đây*

*Tháng Giêng biếc như lá
Và tình ấm như tay
Tình rẽ sang lối nọ
Vai nhớ ai vai gầy*

*Tháng Giêng trắng như Cúc
Và áo vàng như Mai
Áo nhàu trăm nếp bụi
Giữ hoài mơ chưa phai*

*Tháng Giêng ướt như mắt
Tháng Giêng hồng như môi
Trái tim ai hoá bướm
Bay theo nhau, bồi hồi*

*Tháng Giêng sao về muộn
Không em, chim lạc bầy
Một mình lên đôi hát
Xuân nhớ ai, xuân gầy ...*

Tiền Tình (Muồng Mán)

Vay mưa trăm hạt
 Si mê
 Xâu chuỗi đưa tiền
 Người về xứ xa
 Mưa bay qua phố qua nhà
 Em bay qua quăng đời ta
 Bao giờ
 Vay chiêm bao một chút mơ
 Để xe rời bến vẫn ngờ
 Như đang ...
 Vay em một chút vội vàng
 Rồi mai trả hết
 Muộn màng cho nhau.

Trái Mơ (Muồng Mán)

Ngày nào em đến thăm anh
 Mang theo dăm trái mơ xanh đầu mùa
 Đầu mùa mơ hãy còn chua
 Như môi ai ngọt vì chưa đắng lòng
 Tình đâu giờ hóa như không
 Cánh chim mùa cũ sổ lông bay xa
 Đôi khi anh nghĩ thật thà
 Trái chua thuở ấy không là... trái mơ.

Trò Chơi Mùa Thu (Muồng Mán)

Mùa thu rủ rê
 Những thiếu nữ
 Trong tranh của Luyện
 Những nhân vật xưng Em và Ông
 Trong truyện của Biên
 Những vầng trăng mỏng manh
 Trong thơ của Muồng
 Rong chơi qua mùa tím.

Nhiều thu đi qua đi qua
 Những thiếu nữ trong tranh quên lớn
 Những nhân vật trong truyện quên buồn
 Những vầng trăng trong thơ quên phai
 Những Luyện những Biên những Muồng
 Đôi khi chợt thấy mình
 Đi chỗ khác chơi.

Thu nay
 Từ điệp trùng những ô cửa mở
 Từ mệnh mông ngọn triều con chữ
 Rất nhiều ngọn nến cùng cháy lên
 Họ lại tìm thấy nhau
 Những thiếu nữ không bao giờ lớn
 Những Em và Ông không bao giờ buồn
 Những vầng trăng không bao giờ phai
 Và những Luyện những Biên những Muồng
 Lại tiếp tục
 Rong chơi qua
 Mùa thu.

Trăng Giao Thừa (Muồng Mán)

*Nửa mảnh trăng theo mây ngày ấy
 Bao giờ quay lại bến xuân xưa
 Bên sông thiếu phụ tương tư đứng
 Ngóng mãi vầng trăng đêm giao thừa*

Cuối 91

Về I (Muồng Mán)

*Về ngang qua đường cũ
 Lá vẫn xanh nguyên màu
 Có đôi chùm hoa lạ
 Chợt tím vì mong nhau*

*Về ngang qua quán cũ
 Nhạc vẫn vang trong chiều
 Lời ca như sóng vỗ
 Cuốn lòng ta bay theo*

*Về ngang qua sông cũ
 Đò xưa nay đã già
 Trăng hẹn hò thuở nọ
 Giờ tách bến nào xa*

*Về ngang qua phố cũ
 Lòng đàn theo nhạc mưa
 Ngõ hai đứa còn đứng
 Chạm đầu dưới hiên xưa*

*Về ngang qua trường cũ
 Không dừng thềm vu vơ*

*Trái me ai chia nửa
Đến bao giờ thôi chua?*

Về II (Mùòng Mán)

*Mưa về ngủ đậu hiên ai
Giữa khuya khoắt rụng một vài hạt chuông
Hạt tròn nín hỏi hạt vuông
Bao giờ tát cạn được nguồn chim bao*

*Trăng về gom mộng ngàn sao
khuy quên cài để ngọt ngào bay xa
Để tình chợt tím màu hoa
Để duyên hoá đá lăn qua nghìn trùng*

*Người về tìm lạnh bão giông
Cái lạnh xẻ nửa
Cái nồng chia đôi
Trái tim thôi hết mồ hôi
Lửa đôi ghép lại một lời xưa sau
Rằng mai lỡ có qua cầu
Nhớ đừng để mộng ban đầu
tan rơi*

Về Bến Xuân Xưa (Mùòng Mán)

*Áo biếc xưa về qua bến tạnh
Ngày xuân tóc mới chớm ngang vai
Chị đi thoáng chút hương xoan muộn
Sóng sánh nghiêng lòng bao gã trai*

Khăn đào xưa đùa cùng gió nội
Theo người qua trăm chặng lao đao
Chị gánh sương đi từ hừng sáng
Khuya về, vai nặng gánh trăng sao

Cậu bé ngày xưa thường tha thẩn
Ôm đàn ra bến hát nghêu ngao
Đón chị, đón quà, và đón cả
Vòng tay thơm gió bụi ngọt ngào

Hương xoan nay đã xa vời vợi
Thuyền cũ đi về vắng bóng ai
Lênh đênh trên bến vãn thơ trắng
Nhuộm áo khăn xưa màu trắng phai.

Với Xuân Hà Nội (Muồng Mán)

Mùa cốm xa rồi hương còn đây
Sâm cầm về đâu cánh nghiêng trời
Biếc xanh tà áo em qua ngõ
Gói cả sông hồ thương nhớ ai.

Heo may về phố cho khăn áo
Lũ lượt xuống đường đón gió mai
Em đi về phía xuân đang chớm
Ta ngẩn ngơ tìm phía nắng phai.

Trễ chuyển giao thừa không về kịp
Ta hái đóa quỳnh khuya lẻ loi
Đi từ năm cũ sang năm mới
Hoa lỡ thì mà người đâu hay.

Hoa đào qua phố rao xuân chín
 Áo đào qua ngõ gọi thầm nhau
 Hà Nội chùng như thôi trở rét
 Đóa quỳnh chợt thức giữa chiêm bao.

Xuân Thường Ngày (Muồng Mán)

Bếp lửa chiều thơm khói
 Gọi thức ăn quay về
 Cuối một giờ buồn chải
 Hạnh phúc lại đây tay
 Cuối một ngày tắt bật
 Tìm lại ấm niềm vui

Dẫu yêu anh chỉ một
 Nhưng yêu con tới ... mười
 Cám ơn em gieo cấy
 Hạt ấm êm từng ngày
 Mỗi mùa mỗi mùa gặt
 Ngát hương hoa tình đây

Dẫu đôi khi bất chợt
 Mấy ám, hạnh phúc buồn
 Nhà vẫn thừa rượu ngọt
 Cất từ lòng yêu thương
 Dẫu đôi khi nước mắt
 Ứa lan theo giận hờn
 Quanh năm, mỗi thời tiết
 Ấm áp, và vân vân ...

Bếp mỗi ngày thơm khói
 Gọi cha về bên con

*Xuân ươm từ tay mẹ
Thơm như là quê hương...*

Yêu Chàng (Mùng Mán)

*Yêu chàng như yêu lược gương
Như yêu ba mẹ, như thương cuộc đời
Sao yêu trăng ở trên trời
Em yêu chàng giữa muôn người thế gian
Yêu chàng mắt đại lòng se
Yêu chàng tay ngóng nón che ngập ngừng
Những hôm trời tím rưng rưng
Trên vai tình lớn thành dung mây thâm
Yêu chàng như biển yêu non
Từ ngày trái đất hãy còn bơ vơ
Xưa em chưa biết nằm mơ
Nay trăm con mộng hẹn hò tới lui
Chàng cho em thấy ngày vui
Tiếng đêm là nụ hôn ngùi nhớ mong
Trời ạ, em đã phải lòng...*

